

RIJNSCHIEDSCOURANT

De prijs, dezes Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

ZONDAG 12 MAART.

De prijs der Advertentien is, van een toonregel, zegels f 1.00, en voor elken regel daarboven 50 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor de plaatsing.

Zat men het onderwijs voortdurend bij besluiten te regelen?

Op den 15den en 25sten februari laatsleden, werden er weder koninklijke besluiten genomen over punten, welke het hooger onderwijs betreffen. Het men die als een nieuw blijk aanzien, dat de heer SCHIMMELPENNINCK den ouden, verkeerden weg, in het onderwijs bij besluiten te regelen, wil blijven bewandelen? Men mag het vermoeden, wanneer men zich daarbij ook het mislukte, halfschotse besluit van 2 januari 1842 herinnert, dat het enige is, wat men uit de vroeger benoemde commissie tot kennisneming der noodzakelijke veranderingen in het lager onderwijs zag te voorschijn komen.

Bij een enkel koninklijk besluit is het hooger onderwijs geregeld, alleen bij koninklijke besluiten en daarin veranderingen gemaakt, en hetgeen het onderlingste is, men heeft die zaak steeds te weinig belangrijk geacht om ze in het Staatsblad te plaatsen. Het lager onderwijs rust wel op de wet van 1806, die als ingevoerd is bij een koninklijk besluit, in welk zoogenaamd *arrêté-lai* door enkele koninklijke besluiten veranderingen gebracht zijn.

Het wordt meer dan tijd dat iets dergelijks ophoude. In iederen staat zoude men trachten bij een onderwerp van zoo hoog belang, van zoo grooten invloed op het leven van iederen mensch, zich door zoo veel licht mogelijk te omringen. Bij ons oordeelt het bestuur die doeleffting niet noodig te achten. Er zijn er geweest onder de voorgangers van den heer SCHIMMELPENNINCK, die de zeer paradoxale stelling verdedigden, dat, daar de grondwet het openbaar onderwijs tot een aanhoudend onderwerp van de zorg der regering maakt, eene wet op het onderwijs ongrondwettig zoude zijn. De heer SCHIMMELPENNINCK deelt dat gevoelen niet, volgens zijne meening, bij het besluit van 2 januari 1842 gevoegd, waarin hij, voor het geval dat het besluit niet voldoende mocht bevonden worden, van de wet spreekt. Doch waartoe daarmede langer strijden? Het wachten zal de moeijelijkheid van het onderwerp niet verminderen en er is inderdaad behoefte aan; want het onderwijs, hooger hoewel als lager, roept om verbetering.

De laatste besluiten hebben die behoefte doen behemen in plaats van verminderen. Want zwakte en gebrek aan doorzicht in het wezenlijk belang der zaak waren er in zichtbaar.

Het besluit van 2 januari 1842 streed met de ganselen zelve, welke de minister zeide te hutfgen; was eene jammerlijke poging om tusschen twee strijdende partijen door te zeifen, die aan eene partij kon voldoen.

Wat het hooger onderwijs betreft, — hier niet onder ziet men dezelfde fouten. Zoo schafte men eene faculteit de verpligting tot het schrijven der dissertatie af, terwijl men haar voor de eigenaars bestaen. Of het schrijven van dissertaties was eene nuttelooze tijd-angelderspilling, en heb men de afschaffing niet bij eene faculteit te beperken; of zij waren nuttig en waar-

om ze dan afgeschaff? Dat is nuttig waren honden wij voor ontwijfelbaar. Het was een middel, waardoor, de jonge lieden gedwongen werden hunne gedachten op één punt te concentreren, dezelv zaak leerden doozien, hun oordeel scherpten, door herhaalde mislukte pogingen leerden werken, wat zoo weinigen kennen. Velen hebben daaraan meer te danken dan men geloof. De wetenschap mocht af door die proefschriften zeldzaam verrijkt worden, — de moeite en tijd waren voor den schrijver geenzins verloren. Grove misbruiken mogen daarmede gepleegd, dissertatie-fabrieken opgericht zijn, — bewijst dit iets tegen het nut? Zoude dit zoo veelvuldig hebben kunnen plaats vinden, indien de hoogleeraaren hunnen pligt behoortijk vervuld hadden? indien zij eene heilzame gestrengheid bij de examina geoeffend en belet hadden, dat geheel onwaardigen zoo ver in hunne stadiën hadden kunnen komen? Waren de examina geweest wat zij behoorden te zijn, — zij, die een behoortijk doctoraal examen hadden kunnen doen, zouden wel zeldzaam uit loutere luiheid hun proefwerk door anderen hebben laten schrijven.

Doch de minister SCHIMMELPENNINCK is niet ter halzer wege blijven staan. Hij zoekt de beverdering der wetenschap niet door het goed regelen van het onderwijs, niet door eene der hoogescholen op te heffen, — want hij schijnt niet in te zien, dat op een kleinen grond de eene plant den wasdom der andere verstikt, — maar hij zoekt, door armhartige bezuinigingen, de begrooting van zijn departement met eenige weinige honderden guldens te verminderen. In het groot schuwen onze ministers die, maar trachten ze op kleinigheden te vinden. Zoo heeft een der voorgangers van den tegenwoordigen minister de jaarlijksehe uitlooting van medailles aan iedere hoogeschool en het drukken der bekroonde stukken trachten uit te sparen; de heer SCHIMMELPENNINCK volgt dat voetspoor door alle uitschrijving van prijsvragen af te schaffen. Men ontneemt alzoo aan eene betamelijke eerezucht alle voedsel; in plaats van haar bij ons slapend geslacht uit te dboveu, behoorde men zo op te wekken. In Frankrijk heeft men, door het voorbeeld van Duitschland en ons land geleerd, ze beginnen uit te schrijven. Bij ons, waar alles verkeerd gaat, geschiedt het tegendeel.

Men heeft bij datzelfde besluit voor de hoogleeraaren, welke later zullen aangesteld worden, de vierde verhooging wegens dertig-jarige dienst afgeschaff. Dit laat zich verdedigen; doch wanneer alles bij koninklijke besluiten geregeld wordt, loopen de tegenwoordigen gevaar om ook nog in hunne niet te ruime bezoldigingen besnoeid te worden. Ook daartegen behoort de wet te waken; doch dit alles is, rekenen wij, van veel minder belang, dan dat het onderwijs zelf ingenigt worde volgens de behoeften van onzen tijd en de krachten van ons land, dat in waakzamer controle zij, strenger bliken van wezenlijke vorderingen geëischt worden. Dit vordert dringend regeling, maar niet bij een enkel koninklijk besluit. De wetgevende magt behoort hier te beslissen. De ontdekkingsbewijst er dagelijks de noodzakelijkheid van.

Buitenlandsehe berichten.

DUITSCHLAND.

Hannover, 2 maart. De koning heeft den beroemden violspeler Ernst, aan wien kort geleden de gouden eerepenning voor kunst en wetenschap verleend is, geworden tot hooft van de koninklijke wetenschappelijke commissie, onder verpning dat de heer Ernst eenen witter ten minste een maand te Hannover komde doorbrengen.

OOSTENRIJK.

Wenen, 27 febr. Uit Innsbruck heeft men andere berichten nopens de veelvuldige sneeuw, welke in Tyrol in deze maand is gevallen, woedend zelve, dat oude menschen zich zelfs niet kunnen herinneren. Den 5den februari lag dezelve 5 a 6 voeten hoog, zoo dat de gemeenschap langs vele wegen onmogelijk was. Op de Toblacherfelde lag de sneeuw 51 duim hoog. Bij Abfalterbach stortte een sneeuwval in de Drau, welks water in zijnen loop teruggehouden werd en over het land stroomde. In het district Amper bereikte de sneeuw de hoogte van 82 duim: over den ganschen weg scheen eene lawine of een sneeuwberg te liggen. Een sneeuwval, die los geraakt was, stortte zich op de zich aldaar bevindende brug, vernielde de houten schuiften en bedekte de geheele brug. Van des morgens 7 tot 11 ure kon niemand van Amper naar Bruneck kunnen komen, en om de brug bruikbaar te maken, moesten vele honderden menschen aan het werk gesteld worden. In Vals deed een sneeuwval het zoogenaamde badhuis instorten. Terwijl de balken naar beneden kwamen, wist de dienstmeid eenen in de wieg slapenden knaap af te redden en te ontkomen. — Uit St. Jacob schrijft men van 14 febr.: De nacht van 5 op 6 dezer was voor de bewoners van het dal Deferegen een nacht van angst en schrik. Den 3den begon het te sneeuwen, hetwelk tot den 5den voortduurde, in welken tijd de sneeuw 6 voeten hoog lag. Reeds den 5den februari des namiddags rolden de sneeuwvloepen (*Wind-Lawinen*) met een donderend gedruisch regts en links van het gebergte, en zelfs duurde den geheelen nacht door. Het huis van den heer Simon Gasser werd geheel vernield; de bewoners werden onder uit de sneeuw gered. Een der sneeuwvallen nam den staf van den heer A. Leitner mede en sleepte al het vee naar de diepte: 8 koeijen en 6 schape kwamen daarbij om het leven. In eenen anderen stal werden 6 koeijen gedood.

FRUISSEN.

Koblentz, 5 maart. Wij vernemen dat de dief, die den kerkroef te Aken gepleegd heeft, in die stad is gevangen genomen. Hij zoude tot het personeel der zangers van de Domkerk zelve behooren.

ENGELAND.

Londen, 8 maart. Eergisteren avond heeft de Kamer der Lords eene discussie plaats gehad, waarbij lord Brougham, de lord-kanselier, lord Denman en lord Campbell allen op de noodzakelijkheid aandrongen, om eenige wetgevende bepaling te maken, ten aanzien van het thans zoo gedurig aangewendende verdedigings-middel in geval van eenen oproer, moord, hetwelk men trekt uit de beweerdte krankzinnigheid van den bedrjver. Dat deze woordwisseling, die zeer veel indruk maakte, in verband staat met eene onlangz sedane regtspraak, begrijpt elk en is ook door sommigen der sprekers niet onmiddelijk te kennen gegeven. — In het Lagerhuis zijn de discussien over de be-

grootingen voortgezet, en de overige hoofdstukken van die voor de zeemagt aangenomen, met verwerking van een amendement van den heer *Hume*, die eene vermindering van £ 10,000 op de aangevraagde som voor de scheepstimmerwerken der marine begeerde. Gisteren heeft dat huis zich voornamelijk met het voorstel van den heer *Fox Maule* bezig gehouden, om een verzoekschrift der commissie uit de algemeene vergadering der kerk van Schotland in comité te onderzoeken. Sedert geruimen tijd bestaan er ernstige geschillen tusschen die vergadering en de regering, naderhand over de bemoeijing der geregtshoven met wat eerstgenoemde meent uitsluitend tot haar rechtsgebied te behooren, en over het patronaat des gouvernementes over de Schotsche kerk. De heer *Rutherford*, onder het vorig kabinet lord-advocaat van Schotland, heeft het gevoelen van den heer *Fox Maule* ondersteund, dat de ministers tot eene beslissing moesten komen, en zich niet met een afwijzend antwoord vergenoegen, zoo als door den minister *Graham* eenige weken geleden is gedaan. Heden zullen de beraadslagingen over dit voorstel worden voortgezet.

— In weerwil van den tegenstand, door den alderman *Butt* geboden, is in den gemeenteraad van Dublin het voorstel van *O'Connell* doorgestaan om een verzoekschrift aan het Lagerhuis in te dienen, tot bevordering van de handhaving der unie tusschen Groot-Britanje en Ierland. Men kan niet nalaten op te merken hoe ontropw de heer *O'Connell*, door het doen van zoodanige motie, zich aan de plegtige belofte heeft betoond, bij het aanvaarden van den post van lord-maire der Iersche hoofdstad afgelegd, dat hij zich niet in de betrekking, van alle politieke kwestien zou onthouden.

— In de gisteren gehouden jaarlijksche vergadering der aandeelhouders in den tunnel onder den Theems is besloten gemaakt, dat de passage voor voetgangers nog in deze maand voor het publiek geopend zal kunnen worden.

— Volgens berichten van Havannah, heerschte de gele koorts op eene zoo vreeselijke wijze te Guayaquil in Nieuw-Granada, dat de bevolking, welke op ongeveer 20,000 zielen geschat werd, op 4000 zielen was verminderd. Onder de slagtoffers telde men verscheidene aanzienlijke personen.

Tijdingen uit Lissabon tot 27 februari II. melden, dat de zaak van het handelstractaat eindelijk tot eene gunstige beslissing was genaderd. De Portugesche onderhandelaren hebben hunne vorderingen zeer getemperd, en men twijfelt niet of eerlang zal de overeenkomst nopens het tarief met Engeland gesloten worden. De hertog de *Palmella* heeft alreeds een wettelijk voorstel van Portugal naar Engeland overgezonden. Men voorziet weldra de sluiting van dit tarief en de zelfde invoering reeds in april eerstkomende. Alle berichten van het ministerie worden met eene aanteekening van weerdigheid bij de Cortes aangenomen.

FRANKRIJK

Parijs, 8 maart. Het door de gedeputeerden aangenomen ontwerp wegens de geheime fondsen, is heden bij de pairs ter tafel gebracht. De afdeelingen der Kamer van Gedeputeerden hebben het voorstel van den graaf *Jaubert*, wegens de voltooiing van de werken der vereeniging daarvan met de Tuilerien, onderzocht, en eenparig verworpen, zoodat het in de openbare zitting niet ter sprake zal komen.

— Uit Algerie zijn berichten tot den 25sten laatstleden. De generaal *Changarnier* had zich weder in beweging gesteld, in de hoop van *Ben-Aissa* te ontmoeten, die, volgens getuigenis van eenige Arabieren, tusschen de 1000 en 1200 gewapenden vereenigd was. Door den kolonel *Picoulean* waren, ten gevolge van hem gegeven bevelen, ongeveer 6000 vijgen- en olijfbomen, op het grondgebied der Beni-Menassers, ten zuiden van Chergell verwoest, echter niet zonder ernstigen tegenstand, waardoor de luitenant *Bernard* en elf soldaten het leven hebben verloren.

BELGIE

Brussel, 2 maart. Een der nieuwsbladen vermeldt, dat de generaal van der Meere voornemens is in België, waarheen hij zich begeeft, eene uitgestrekte ontginning van gronden te beproeven, en dat hij daarin door van *Laethem* zal worden bijgestaan. Ten dien einde hadden de zaakgelastigden van de beide personen voor een verscheidene Belgische metselaars, en wagenmakers in dienst genomen.

Binnenlandsche berichten

Amsterdam, 30 maart. Heden morgen heeft op den spoorweg, tusschen Leiden en Haarlem, een be-

droevend ongeluk plaats gegrepen. De locomotief van den trein, dien ten III van Leiden is vertrokken, geraakte op de brug over de Wamonder Leede door eene onoplettendheid van den bruggenwachter buiten het spoor, en raakte op eenen steun van den spoorweg vast. Die ongeluk heeft tot de adspirant-mechanicus *van der Meulen* de locomotief bevond, die in de slagton en ongelukkig het leven verloren heeft. Een der passagiers heeft eenig letsel bekomen, en een zeer groot aantal heeft de trein met de passagiers zijnen weg vervolgd. *s Gravenhage*, 30 maart. Heden heeft de centrale afdeeling van de Tweede Kamer hare werkzaamheden, tot het opmaken van het voorloopig verslag over de staatsbegroting voor 1844 en 1845, voortgezet.

Al de afdeelingen der Kamer hebben almede derzelve overwegingen over de voordrachten van wet, ten aanzien van de tarieven der geregtskosten, enz., voortgezet.

s Gravenhage, 30 maart. In de zitting van de Tweede Kamer van heden, is ontvangen een verzoek van den heer substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Amersfoort, verlangende in aanmerking te komen bij de keuze voor de opengevallene plaats, bij de maat.

Zijn ingekomen onderscheidene verzoekschriften, als: van procureurs te Haarlem, van kasaton-regters in het eerste arrondissement in Vriesland, van griffiers bij de kanton-geregten te Schoonhoven, Zierikzee, Halverda, Hoogezand, Leeuwarden, Edam en Purmerende, van den substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Groningen en van den kanton-regter te Delfen, allen tegen het aangeboden tarief van justitie-kosten. Voorts is nog, onder anderen, ingekomen een adres van *P. Meijer Warnars*, c. s., boekhandelaar te Amsterdam en Haarlem, tegen de bepaling van het aangeboden ontwerp van het wetboek van strafregt, waarbij de boekverkooper evenzeer als de boekdrucker en schrijver verantwoordelijk wordt gesteld voor de boekwerken, welke bij diem het licht zien. — Al deze adressen zijn naar de commissie ad hoc verzonden.

Dezelve commissie brengt, bij monde van den heer *Scheers van Haren*, verslag uit op vijf adressen, als: van *mr. J. Z. Trip*, c. s., advocaten bij het provinciaal geregtshof te Groningen; van *W. de la Haye*, griffier van het kantongeregt te Sittard; van *mr. J. W. Willekes*, c. s., procureurs bij de arrondissements-regtbank te Haarlem; van *C. Albarde*, c. s., kantonregters in het 1ste arrondissement der provincie Vriesland, en van *G. Neuman*, griffier bij het kantongeregt te Schoonhoven, allen bedenkingen, inhoudende op het ontwerp van wet, regellende het tarief van justitie-kosten en salarissen in burgerlijke zaken. Wordt besloten deze verzoekschriften ter griffie neder te leggen, en het uitgebrachte verslag te doen drukken.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet, nopens de *grondbelasting van de gebouwde en ongebouwde eigendommen*.

Onderscheidene leden hebben daarover het woord gevoerd, waarna Z. Exc. de minister van financiën de verdediging der voordragt heeft op zich genomen.

Bij hoofdelijke stemming is het ontwerp aangenomen met 35 tegen 4 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren *Ehschede*, *Stor Busman*, van *Rechteren* en *Luyben*.

De vergadering is vervolgens tot nadere bijeenroeping verdaagd.

— Z. M. heeft, bij besluit van 25 februari, gecontrasigneerd door den minister van binnenlandsche zaken, buiten werking gesteld art. 1. en 3 van het koninklijk besluit van 12 oktober 1825, n. 175, welke artikelen betrekking hebben tot het regt van bedelaars, om zich, ook na hunne arrestatie, naar de koloniën van weldadigheid of naar werkhuizen te doen vervoeren. Voortaan zullen allen, die na het uitvaardigen van het tegenwoordig besluit, bedelende gevonden worden, volgens de voorschriften van het Wetboek van Strafrecht vervolgd en te regt gesteld worden. — Het besluit is genomen met overweging van de noodzakelijkheid om maatregelen te nemen tot beperking der opzending van behoeftigen van regeringswege naar de koloniale gestichten der maatschappij van weldadigheid.

Mengelwerk

Onze gauden eeuw.

(Vervolg van no. 60.)

Het tweede beeld vertoont ons een exemplaar van eenen *vromen rijke* (*homo dives pius*, volgens cyrilus). De kenteekenen van de tot deze soort behoorende in-

dividus bestaan hoofdzakelijk hierin, dat zij alle onder vrome zuchten hunne percenten verzamelen, hunne coupons afknippen, en dat hunne oogen, wanneer zij niet strak op hunne geldkist rusten, aandachtig hemelwaarts zien. Deemoedig en ter nedergelagen erkennen zij de hand des Heeren, die hun de zondige goederen dezer zondige wereld eene zware beproeving opgelegd heeft, en zeggen, vol onbegrijping van hun ongeluk om jaarlijks twintig of dertig duizend thalers inkomen te hebben: »Wat de Heer doet, is welgedaan!» Met eene bijzonde godsdienstige liefde vereeren zij nieuwe Pruisische thalers, maar alleen wegens het vrome randschrift: »God met ons,» waarmede deze munten voorzien zijn; en zij beschouwen hunne rijke verzameling van veel duizenden van exemplaren dezer munt als eene soort van zilveren verzameling van bijbels, hetgeen ons aan de *Uphilas codex argenteus* doet denken. Overigens laten zij er zich ook veel aan gelegen liggen, om de vreeze Gods in de hutten der armoede te verbreiden, zoo al niet door die stichtelijke thalers, dan toch door boet-, sabbath- en matigheidstractaatjes; welke zij voor niet, ter te gemoet koming aan hunnen honger, dorst en koude, onder de armen laten uitdeelen. Ook werpen zij, ten minste iederen zondag, hun penningke in de armbus, ten einde zich hunne zonde in gindsche wereld door een behoortlijk drinkgeld, dat zij aan den hemel geven, te kopen: Want de farizeers en schriftgeleerden, welke den bijbel op hunne wijs lezen, zeggen: »Wat was een kameel nimmer door het oog eener naald gaan, maar de rijke, al had hij ook een ligchaam zoo zwaar als dat van den zaligen abt van St. Gallen, zal door de kleine opening eener armbus in het koninkrijk der hemelen ingaan.»

Derde beeld: een *milde rijke* (*homo dives liberalis*). De personen, welke tot deze soort behooren, zijn gedeeltelijk inderdaad met eene soort van goedaardig instinct begiftigd; gedeeltelijk willen zij zich ook voor zich zelf en hunne medeburgers wegens hunne rijkdom regtvaardigen, wiens oorsprong dikwijls in eenen mythischen nevel gehuld is, en van welke men, even als van *Schillers meisje uit den vreemde*, niet weet van waar hij kwam. Die zich op hun hart beroepen, worden daarom aanhoudend naar hunne beurs verwezen, welke als regter in hoogste instantie regt spreekt. Het hart zelf is bij hen slechts vooroordeel, daar zij voor zich alle deugden en alle gevoel in baar geld overgebracht en ingewisseld hebben.

Het hier afgeschilde exemplaar, met een rustig gelaat, vol zelfte-vredenheid en met de beide handen — volgens de fraaije Beantiger en Hamburgsche beursmanier — in de beide rokzakken, schijnt zich zelven toe te roepen: »Ik ben, een rijk man en daarbij nog hoogst weldadig.» En beide is ook waar. Hij ondersteunt alles, wat slechts geld nodig heeft om te gedijen; weduwen, wezen, danseressen, den Keulsechen dom, het nieuwe bisdom Jerusalem, artesische putten, doorreizende kunstenaars, de Cretins in Zwitserland, door brand verarmden, bijbelgenootschappen, ontworpen gedenkstukken, enz. — Of schoon hij, na naam ter naauwernood teekenen kan, komt deze echter bij alle onderteekening ten behoeve van kunsten en wetenschappen als een, die groot gewigt in de schouw legt, voor. — Een *commis-voyageur* voor den boekhandel, die intekenaars, met vooruitbetaling, voor eene nieuwe vertaling van *SHAKSPEARE* opsmeekt, treedt zijn vertrek binnen en stelt hem, met de welsprekendheid van dergelijke reizigers, zijn verzoek voor. »SHAKSPEARE? — Wie is SHAKSPEARE? — Zekerlijk de een of ander van zijn ambt afgezette hoogleraar, —» »Ik vraag eerbiedig om verschooning, SHAKSPEARE is reeds lang dood! —» »Dus voor zijne arme weduwe en kindertjes! — Nu, geef dan maar hier!» en hij betaalt voor tien exemplaren vooruit, met een schijnbaar medelijden voor de weduwe van professor *SHAKSPEARE*. Tot het gedruktrekken voor *HERMANN (ARMINIUS)* heeft hij voor eene zeer aanzienlijke som ingeteekend, dewijl hij uit de woorden der oproeping tot deelneming aan het Duitsche volk, die op de aankondiging der intekening voorkam, niet regt wou kon worden en het er stellig voor hield, dat zijn doortuchtigheid prins *HERMANN VAN OBERUSKIE* zelf, dat blad ter onderteekening bij aanzienlijke lieden rondgaan.

Deze naïve beperktheid van den rijkdom is overgens niet geheel nutteloos voor de arme wereld, want zij eenmaal op afgezonden rekenen met 100 exemplaren van nieuwe bidden en vorstelijke gedenkstukken. Het vierde beeld stelt eenen *rijken vromen rijken*.

ven voor (*homo dives non tolerandus*, zoo als CUVIER dit schepsel een weinig dubbelzinnig noemt). De voor de liggende teekening doet aan het elegantste plaatje van de Parijse mode-journalen denken. Iedere vinger-breedte in dezen halfgod, die als overwinnaar » de bekrompen wereld doorreist, » is van eene meesterhand onder de kleedermakers gemaakt. De rok zit aan het lijf gegoten en is even zeer zonder plooiën als het ijs, dat het glad gemaakt heeft; om de snede zijner inexpressiblen zoude een jonge garde-luitenant hem bejanden. Het rijke hoofdhaar, waarvan men volstrekt niet weet op welk hoofd het oorspronkelijk groeide, is gealonneerd en van eene waarlijk dichtertelijke vlygt. Aan de cravatte zoude HOMERUS zelf den naam van » onberispelijk » geven, en geen dandy van een gentleman zoude enige aanmerking op de witte welriekende glacié-handschoenen weten te maken. En is er wel eene meer geniale bekrompenheid denkbaar dan die, welke vol zelfbehagen om den fijnen toegedrukten mond lacht? — Schijnt hij niet zoo even het lied van den beminnelijken booswicht ZAMPA te fluiten: *« Alles is mij onderdanig, wie kan mij wederstaan. »* — Het onveranderlijke, trotsche bewustheid van rijkdom op dit gezigt, waarop nimmer eene gedachte slechts een haanw spoor van geest heeft achtergelaten. Uit den diepsten grond van zijn hart veracht hij alle ellendigen, die niet eens honderd duizend thalers rijk zijn, zij mogen wezen wie zij willen. Wat gaan hem die domme geleerden aan, die zich voor een jaarlijksch inkomen van drie honderd thalers lam studeren? Wat kan hem de overleden heer von SCHILLER (van welken het onnoozele volk zoo veel spreekt) schelen; want gaat hij niet op den meest vertrouwen en inzigsten voet met eenen geheimraad in werkelijke dienst en met mannen van zeer ouden adel om, die gansch andere lieden zijn, dan die burgerlijk geborene p. SCHILLER, die in zijn leven niets anders geschreeven heeft dan SCHILLER's *sämmtliche Werke*, welke men in iederen boekwinkel voor 4 thalers koopen kan? Buitendien zou het hem, zoo als zijne talrijke vrienden, welke hij op oesters en champagne onthaalt, opregt verbaasden, zeer gemakkelijk vallen, er dergelijke te schrijven en te dichten, wanneer hij zich met zulk dom tuig mogt willen inslaten, daar hij eenen onoverwinnelijken aanleg voor alles heeft.

Ziet hoe hij de straten met zijnen overwinnaarstred doorwandelt, en gij zult gelegenheid hebben om de gestroffe uitvindingskracht te bewonderen, met welke hij door de kringen, die het afnemen van zijnen hoed doen, de hoed worden van eenen groot doel maken, het gansche hiërarchische stelsel doet kennen, waarin het menschedom verdeeld is. — Van den groot van eenen blijkbaren ellendige, dat is, van iemand, die zich door den arbeid van zijnen geest of van zijne handen voedt, neemt hij gewoonlijk in het geheel geene kennis (hij schijnt dan te zeer verstrooid, alsof hij het raadsel der onsterfelijkheid moest doorgronden) of beantwoordt dien op eene hooge wijze, met een achteloos hoofdknikken. De overige menschen groot hij, over eenkomstig zijne metaal-gehalte, door het afschrijven van grootere of kleinere kringen met den hoed; doch voor den heer von ROTHSCHILD zoude hij met den hoed in de hand en eene diepe buiging, reeds op eenen afstand van twintig passen front maken. Zijn naam, *de onwederstaanbare*, heeft hij voornamelijk door zijne Caesars overwinningen bij het schoone geslacht verworven.

*Am Golde hängt
Nach Golde drängt
Doch alles! — (1)*

zegt GRETCHEN in FAUST. Hij vergelijkt zich zelven dikwijls (want zoo ver gaat zijne mythologische kennis) met ZEUS, die in den gouden regen overwon, hoewel hij zich met meer regt nog bij ZEUS zoude kunnen vergelijken, die Europa geschaakt heeft.

(*Vervolg en slot hierna.*)

Jugezonden stukken.

Militaire geneeskundige dienst.

*« Un erreur est d'autant plus grave
qu'elle émane d'une autorité plus
imposante. »*

In de *Amsterdamsche Courant* no. 23, van woensdag 1 februari 1843, wordt in het bijonder tot mij, lid der commissie tot de herziening der geneeskundige wetten en verordeningen, het woord gezegt over de handhaving van het koninklijk besluit van 20 maart 1817, naar het goud hangt, naar het goud dringt (over ons).

» 20 maart 1817, dat geene andere personen als officieren van gezondheid mogen worden aangeworven, dan die den titel van MEDICINAE CHIRURGICAE DOCTOR verkregen hebben. (Art. 13.)

» Ik zal daarop niet verder antwoorden, omdat het stuk ongeleekend is; ik moet alleen aanmerken, » dat dit beginsel ook dat van den onvergetelijken » grondlegger van de geneeskundige dienst voor Nederland is geweest, van den overledenen inspecteur-generaal, prof. en dr. S. J. BRUGMANS; en, wat den tegenstand betreft, is deze niet zelden het gevolg als » bij den vos in de fabel van DE LA FONTAINE.

*« Mais comme il n'y pouvait atteindre;
« Ils sont trop verds, dit-il, et bons pour des goujats. »*

ALEXANDER (1).

Omdat het stuk ongeleekend was, zal de hoogleeraar daarop niet verder antwoorden! Het artikel schijnt dus reeds door zijn hooggeleerde een antwoord te zijn waardig gekeurd? Daar mij dit antwoord, echter, ten eenemale onbekend is, ben ik niet in staat te beoordeelen, in hoe ver daardoor aan den door mij geuiten wensch is voldaan, namelijk: » Dat » ten minste zijn hooggeleerde de gronden zou aanvoeren, waarom het verkiesliker te achten zou zijn, » voortaan geene personen, als officieren van gezondheid aan te nemen, welke hunne verkregene geneeskundige kennis aan 's rijks kweekschool van militaire geneeskundigen te Utrecht hebben opgedaan, maar daartoe bij uitsluiting dezulken te benoemen, welke den titel van MED. ET CHIR. DOCTOR verkregen hebben. — Uit de, aan het hoofd dezes, aangevoerde regelen van den heer A., zie ik wel, dat ook de overledene inspecteur-generaal prof. en dr. S. J. BRUGMANS het beginsel huldigde, hetwelk door de heeren leden der geneeskundige staatscommissie als een vromp wensch is ontboezemd; doch het laat mij even wijs, welke drijfveren den man, die sedert 1828 aan het hoofd van het militair-geneeskundig onderwijs staat, genoopt hebben, (door het beamen des door zijne collega's geuiten wensch,) als het ware stilzweigend het zegel te drukken, op de veroordeeling van hetgeen ten deze bestaat. Immers, en het uiten van dien wensch, en het mede instemmen in denzelfden, is deszelfs ontstaan, mijns bedunkens, aan de volgende redenering verschuldigd. — » Hoezeer men tot dus ver de officieren van gezondheid » bij uitsluiting aan de daarvoor bestemde school vormde, en men zich aan die school, op alle mogelijke » wijze van hunne verkregene theoretische kennis » en praktische ervaring trachtte te overtuigen, achten » wij echter het aan die school gegeven wordend onderwijs zoo onvolledig, en de aldaar afgenomen » wordende examina's zoo gebrekkig en niets beduidend, dat wij den wensch niet mogen onderdrukken, dat voortaan gehandhaafd worde artikel 13 » van het koninklijk besluit van 20 maart 1817, enz., » enz., enz. » En dat de heer A. tegen de uiting van dien wensch zijne bedenkingen niet in het midden gebragt heeft, is mij — ik herhaal het — te zeer onbegrijpelijk. De eenige uitlegging, welke ik zoude durven wagen omtrent het zonderlinge dezer handelwijze in het midden te brengen, is waarschijnlijk eene te ver gedrevene modestie! hebbende zijn hooggeleerde, als te naauw met het te Utrecht gegeven wordend onderwijs in betrekking staande, vermoedelijk den schijn willen vermijden, van, door te zeer het doelmatige van dat onderwijs te doen uitkomen, zijn eigen loftrampetter te zijn.

Zedigheid is voorzeker eene prijsselijke deugd! doch ook daarin kan men het soms te ver drijven. Ik had dus wel mogen zien, dat, daar de leden der geneeskundige staats-commissie zelve, op verscheidene plaatsen van hun uitgebragt rapport, het geneeskundig onderwijs aan de bestaande hoogeschoolen als hoogst gebrekkig, en op lange na niet aan de vereischten beantwoordende, hebben afgeschilderd, de hoogleeraar A., door zijne zonderlinge houding, er niet mede in had toegestemd, dat het, sedert jaren, aan de militaire geneeskundigen gegeven wordend onderwijs, op nog lagere trap moest worden beschouwd. Immers er behoort niet veel zorg toe, om tot deze gevolgtrekking te besluiten? — Men gaat uit van het beginsel, dat de waarborgen, welke de staat heeft, op goed onderwezen MED. ET CHIR. DOCTORES van de bestaande hoogeschoolen te verkrijgen, uiterst gering zijn; en echter wil men, dat voortaan geene andere officieren van gezondheid benoemd zullen worden, dan juist zulke onbegrijpelijk DOCTORES, ZELF ONTMOETENDE DOCTORES.

(1) *Zie Nederlandsch Lancet*, 5de jaargang, no. 8, febr. 1843, aan de binnenzijde van de omslag (couverture).

derwijs, hetwelk tot nu toe aan de militaire geneeskundigen gegeven werd, nog onbegrijpelijk, dat is beneden ZERO, zijn!!

Doch genoeg over de gevolgtrekkingen, welke men, mijns inziens, uit het instemmen van den heer A. met zijne overige medeleden kan maken.

Zijn HOOG GELEERDE ischijnt van geene bepaalde beginselen te zijn uitgegaan, tenzij men het er voor wilde houden, dat hij in dezen het beginsel van de grooten BRUGMANS als het zijne wilde beschouwen hebben. Nu! daar hebben wij vrede mede! dewijl ook wij de nagedachtenis van dien onvergetelijken grondlegger van de Nederlandsche militaire geneeskundige dienst te zeer vereeren, dan dat wij er een poging aan zouden durven twijfelen, of die inspecteur-generaal had gegronde redenen, waarom hij verlangde, dat de officieren van gezondheid tevens waren MED. ET CHIR. DOCT. Doch of die, den officieren van gezondheid met hart en ziel toegegen geweest zijnde man, juist den doctoralen hoed beschouwen als sine qua non van geneeskundige bekwaamheid, — vermeenen wij op goede gronden te mogen twijfelen. — En wat omtrent dit laatste punt den hoogleeraar A. zelve betreft, wij geleeren niet te veel te zeggen, dat ware zijn hooggeleerde, in dit opzigt, niet te hoog van hooge mate van modestie terug gehouden geworden. ZEd. had eene menigte der door hem gevormde officieren van gezondheid kunnen aanwijzen, die, zonder in het bezit te zijn van den doctoralen hoed, zoudten bewijzen, dat ook, zonder academische opleiding, de Nederlandsche officieren van gezondheid zoodanig toegerust de militaire geneeskundige school verlaten, dat er voorhands geene reden bestaafte, om officieren van gezondheid bij uitsluiting van de bestaande hoogeschoolen aan te nemen.

Dit te betoogen was het doel mijns vorigen artikels, en vond ik mij daartoe opgewekt, dewijl ook ik vroeger in de gelegenheid was, het voortreffelijke, zowel theoretisch als practisch, onderwijs van den overledenen ALEXANDER en der overige leeraren bij te wonen, en daar ik mij zeer goed verklaar, dat de hoogleeraar geene neiging gevoelt, zijnen eigenen lof uit te bazillen, is het behoefte voor mij, openlijk de bewijzen af te leggen, dat, ofschoon dan wellicht de twee door den hoogleeraar aangehaalde regelen van DE LA FONTAINE op mij kunnen worden toegepast, ik meer dan eens gelegenheid had, mij te overtuigen, dat die kweekelingen en die officieren van gezondheid, welke bij uitsluiting hunne geneeskundige vorming aan het aan 's rijks hospitaal gegeven wordend onderwijs te danken hadden, NIET DE MINSTE DER BRÖDEREN waren, en ook, hoe zoude dit anders kunnen zijn? Alles is er naar ingerigt, dat de jongelingen, welke aan 's rijks hospitaal hunne kennis trachten te verkrijgen, tot werken verplicht; terwijl aan de hoogeschoolen, niet? Men lese hierover verschillende artikelen in de *Bijdragen tot de geneeskundige staatsregeling*, het uitgebreide rapport der geneeskundige staatscommissie zelve; en bovenal het 2de deel van den *Napelen en verspreiden letter-arbeid van den hoogleeraar doctor JACOB VOSMAER*, bladz. 30 en 31.

Ten slotte nog een enkel woord over de waarde, welke de hoogleeraar A. aan vroeger gegeven beginsels schijnt te hechten.

Ik herhaal het, beginsels, door eenen BRUGMANS voorgestaan, huldig ik, zoo als ik alles, wat tot de nagedachtenis van dien Nederlandschen geleerde betrekking heeft, op den hoogsten prijs stel. Doch dit is voor mij geene reden, waarom ik geene poging zoude maken om ook andere beginsels te huldigen.

Zoo, toch, was het vroeger bij onze regering een algemeen genomen beginsel, tot den post van inspecteur-generaal van de militaire geneeskundige dienst, bij uitsluiting eenen medeleraar van eene der hoogeschoolen geschoold te achten; terwijl men er nimmer aan schijnt gedacht te hebben, dat dit beginsel zeer goed van vel te houden geweest, indien men ALLE DE SENIORS BRUGMANS voor die betrekking had gevonden.

Zoude het nu, nu men van dat beginsel niet meer uitgaaf, echter wenschelijk te achten zijn, dat men » aan geen ander persoon tot inspecteur-generaal » van de geneeskundige dienst der land en zeemagt » niet werden benoemd, als die den titel van professor extra-ordinarius of ordinarius aan eene der bestaande hoogeschoolen heeft; zonder dat het noodig zij, dat hij iets van de militaire geneeskundige dienst » wete, doch onder voorwaarde, dat hem niet het geringste » de daartoe noodige geschiktheid afwante? — Het zoude immers de absurditeit zelve zijn, en hij, die zoiets in godden ernst zou terugverlangen, zou verdienen anderzins van de willekeur van degen of gelken eerste of tweeden bureau-schrijver afhankelijk te worden, om te waken, zich in allerlei kringende en draaiende bewegingen te miseten wriegen.

TRARNHEM:

Van 2 tot en met 10 maart.

Gehuwd: P. van der Wiel met A. van der Toll. — J. van Aanholt met M. C. Schoofs.

Bevallen: J. H. Giesnieh, geb. Brunnenwasser, Z. — C. D. C. Peim, geb. van Rooijen, Z. — J. Wils, geb. Beenen, Z. — A. Pinkert, geb. Loos, D. — S. Mijko, geb. de Bruin, Z. — M. C. M. van Campen, geb. Riley, Z. — J. P. Evink, geb. van Essen, D. — R. M. C. de Vries, geb. Nagel, D. — J. M. Scholten, geb. van de Poel, geb. Kalk, geb. Bosgelt, Z. — G. Willemsen, geb. Huisman, Z. — N. F. Kwinkelenberg, geb. Arnaud, D.

Overleden: A. Martens, 32 j. — A. C. H. Huberts, 71 j. — G. Juffer, echtgenoot van H. Philips, 81 j. — G. J. M. Sluiboorn, 8 j. 3 m. — M. M. Greij, 5 w. — J. Nagendana, echtgenoot van G. Hendriks, 50 j. — Doodgeb. van F. Deelen en E. van Dorsten. — E. V. V. Weijers, 1 m. — J. de Kleijn, echtgenoot van N. Onderstal, 51 j.

TE NUTPHEN:

Gehuwd: G. A. Doerspiek met M. M. Coeren. — M. H. H. H. van den Boom.

Bevallen: E. Linders, geb. Jacobs, D. — M. B. Levee, geb. Knuijver, Z. — C. Brehm, geb. Verspoort, Z. — L. M. Philipson, geb. van Vrees, Z. — A. Schroeder, geb. Moors, D.

Overleden: S. L. S. Steenstra Tonssaint, 3 j. — E. Lürmans, 2 j. — P. ter Burg, geb. Arens, 57 j. — L. Oekers, 4 j. — J. C. Kramer, 72 j. — G. Bisseling, 58 j. — A. Visser, 36 j. — J. Levee, 41 u. — Doodgeb. D. van Laermans en T. Nijenhuis.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: G. A. Petersen met H. J. Nijland.

Bevallen: J. D. van Druten, geb. Harps, Z. — J. Scholten, geb. Berkel, D. — M. T. de Klerk, geb. Volmer, D. en Z. — A. Nuij, geb. Kolkman, D. — J. Geritsen, geb. Smeenk, Z. — H. C. Bierman, Z. — E. A. van der Meer, D.

Overleden: H. Abbinks, 73 j. — Doodgeb. Z. van H. de Klesk. — J. M. Salner, 72 j. — J. Krantenburg 72 j. — R. Mozas, 4 j. — H. van Ginkel, 71 j. — S. G. de Klerk, 2 d. — B. J. de Klerk, 2 d. — J. H. Briak, 78 j. — H. de Jonge, 3 w. — J. Meijnen, 9 m. — Doodgeb. Z. van O. L. graaf van Limburg Stirum. — A. J. Storch, 3 j.

TE ZIEL:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: H. van Ewijk, Z. — E. Heijster, geb.

Overleden: J. Boelrd, 6 m. — P. Peterse, wezenaar van M. Blom, 70 j. — H. W. van Kwijk, gehuwd met P. G. van Vsessem, 56 j. — A. D. Ponsioen, 1 j. 9 m.

Advertentiën

Op Maandag den 27sten Maart 1843 zal ten Raadhuize der Stad Zutphen, in het openbaar worden verpacht: DE WEGEN VAN DE HAARD-ASCH EN DE WEGEN VAN DE STADS-STRAATEN, en wel voor den tijd van drie achtereenvolgende jaren, ingaande den 1sten Mei 1843.

Mr. W. H. TAAIJ, Notaris te Arnhem, is van meening ten huize van den Heer W. VAN TRIEST, in het Logement de Haags, te Elburg, op Dingsdag den 4den April 1843 bij inzet, of den 18den April daaraanvolgende bij toeslag, telkens des voormiddags ten tien ure, in het openbaar te verkoopen:

Het rentgevend LANDBOED

PUTTEN.

Onder de gemeente Doornspijk, aan den Straatweg langs de Zuiderzee, bestaande in: een onderhouden en roijaal HEEREN-BOED, van twee verdiepingen, waarin onderscheidene kamers, behalve en met stookplaatsen voorzien; KAMERS, verdere VERTREKKEN en GEMAKKEN; wijders KOETSHUIS, STAELING, BERGSCHUUR en twee ARBEIDERS-WONINGEN; aangename, met water afgesloten, en in den laatste smaak aangelegde WANDBEIINGEN, LANEN van opgaande EIKEN-BOOMEN, HAKHOUT, BOUW- en WELLEN. Alles aan elkander ten wederzijden van een groot 20 Bunders, waarvan het huis, en hetgeen verder bij den eigenaar in gebruik was, dadelijk kan worden aanvaard.

Op den afstand van vijf minuten van Alburg, waarvan de onderscheidene inrigtingen van lage en middelhoge dijden, voor jonge lieden van beide geslachten, en de gunstige, vereenigt hetzelve, en te genoegens van het buitenleven de gerieflijkheden der Stad.

Over het schoone der ligging, en de vermaardheid van het Huis PUTTEN in de Geschiedenis van Gelderland verdient te worden gerandpleegd, de fraaie

beschrijving, te vinden in het Tijdschrift: Het Leeskabinet, jaargang 1842, No. 9.

Dit Landgoed, zal in perceelen en massa's, en de Opgaande Boomen afzonderlijk, doch met het recht van naasten door den koper van den grond, worden verdeeld, zoo als dit een en ander nader bij bijjetten zal worden opgegeven.

De Notaris KOLFSCHOTEN, te Arnhem, zal, op Dingsdag den 14den Maart 1843, des avonds ten 7 ure, in het Logement het Hof van Holland, bij toeslag, finaal verkoopen:

- 1o. Een HUIS en ERVE, in de Varkenstraat, op den hoek van het Tulkensteegje, Wijk C. No. 94, bij inzet met de hoogen gebragt, op f 1290.
2o. Twee daarachter staande WONINGEN met ERF, in gezegd Steegje, op f 846.
De massa hiervan op f 2637.
3o. Een HUIS en ERF, in de Kortestraat, Wijk C, No. 121, als voren, op f 935.
4o. Een DITO DITO, daar naast, op f 490.
De massa dezer laatste op f 1424.

En dienselfden avond bij inzet veilen, om 34 dagen later finaal te verkoopen:

- 1o. Een HEEREN-HUIS en ERVE, met PLAATS, te Arnhem, in de Menthensteeg, Wijk F, No. 252, bevattende acht BOVEN- en BENEDEN KAMERS, meest allen behangen en geplafondeerd, KEUKEN met POMP en verdere Gemakken.
2o. Een voor veenige jaren nieuw gebouwd, voor alle nering geschikt HUIS, ERF en TUINTJE, even buiten de Velper-barrière, aan den Straatweg naar Velp, met eenen aparten opgang naar boven, bevattende boven: twee behangen en geplafondeerde KAMERS, KEUKEN, ZOLDER en MEIDEN-KAMERS; en beneden: VOORHUIS, twee KAMERS, twee KELDERS-KEUKENS, twee KELDERS, POMP en verdere Gemakken.

Dagelijks te bezichtigen en informatiën te bekomen ten Kantore van gezegden Notaris.

De Notaris KOLFSCHOTEN te Arnhem, zal, op Dingsdag den 4ten April 1843 en volgende dagen, ten Huize van de Weduwe R. VERWAALLEN, aan het Veer te Pannerden, publiek op credit verkoopen:

Allerhande HUISRAAD en BOEREN-GEREEDSCHAPPEN, als: 3 LANGE- en 2 KORTE-KARKEN, PLOEGEN, EGGEN, 2 CHAISEN, 3 PAARDEN, 6 MELK-KOEIEN, 5 MALEN, 8 tweejurige OSSEN, mitsgaders eenige RUNDEREN, KALVEREN en VARKENS; voorts eene GIER- en eene ZEILPONT met KETTING en ANKERS, 4 VLIAGER-AKEN en verder toebehooren.

Men is voornemens, in publieke veiling te doen verkoopen, op termijn van credit, te beginnen den 21sten Maart 1843, des morgens ten 10 ure:

- 1o. Eene zeer aanzienlijke partij EIKEN HOUTWAREN als: A. Beslagen BALKEN, KLOSSEN, ROEDEN en PALEN. B. Gezaagde PLATEN, ter breedte van 4 1/2 tot 7 1/2 Duim, ter dikte van 8 tot 18 Duim; alsmede PLANKEN, RIBBEN en SPAAKHOUT.
2o. IJPEN- en BEUKEN- zoo rond als bezaagd HOUT, WAGENSCHOT, enz.
3o. BRANDHOUT.
4o. DENNEN MASTEN, liggende grootendeels in perceelen uitgebakend onder langs aan den Rijn, bij Arnhem, en in Pakhuizen; en wijders:
5o. Zeven en zestig stuks EIKEN BALKEN en lampé ZAAGROEVEN, en negen DENNEN MASTEN, in de Vaart bij Utrecht.
6o. Een partijje van 5 stuks EIKEN BALKEN en eenig bezaagd HOUT te Rotterdam.
7o. Eenige EIKEN ROEDEN en DENNEN MASTEN, te Amsterdam.
8o. Eenige perceelen BEUKEN en IJPEN-BOOMEN, staande bij den Velper Straatweg, 1ste Tolhuis.
9o. MALLEJAN, LANGWAGEN, LANGE KAR, STORTKAR, HANDWAGENS, een sterke BURRIE-AAK met het benodigde, KAAPSTANDER met Blokken, Ketting en Touwwerk; voorts, onderscheiden TUIGWERK, DONNEKRACHTEN, waaronder van de zwaarste soort, eene SCHAAAL met GEWIGTEN, en wat verder aan GEREEDSCHAP zal worden opgebracht; voorts een partij TRAN-FUSTEN.
10. Eene nieuwe zeer gemakkelijke, niet bewerkte BAROUCLETTE, ditz Wagenschotten KANTOOR-LESSENAAR voor 4 Personen.

11o. Twee wel onderhouden open KOOL-AKEN met STAAND en LOOPEND WAND, te aanvaarden me 1e. Julij.

Een en ander volgens veulings-boekje, te bekomen en te bevragen bij GERRITSEN, in het Posthoorn, aan de oude Kraan, bij Arnhem.

Te Huur voor f 300.

Een aangenaam gelegen BUITENWERKJE, met vier KAMERS en verdere GEMAKKEN, benevens GROOTEN TUIN, gelegen bij Arnhem, aan den Straatweg op Zutphen. Adres, met franco-verkoopen, onder letter R. bij P. A. DE JONG, Boekhandelaar te Arnhem.

Te Koop Eiken Plantsoen

Een groote voorraad van EIKEN STIKKEN, KREFFTEN en HEESTEN alle in verschillende soorten en prijzen staande in den Oehhorst, onder W. mond, bij den Weg op Hengel. Te bevragen bij den Boschwarder en Welbaas H. BOSMAN aldaar, en bij Bouwman de BRUIN, onder Baak.

De Ondergeteekende neemt de vrijheid het geëerde Publiek bekend te maken, dat hij zich in staat bevindt tot het leveren van BINNEN- en BUITEN-JALOESIEN of ZON-GODDIJNEN, dewelke op eene kunstmatige wijze vervaardigd worden en in dengd, net- en duurzaamheid niets te wenschen over zulken laten. Overigens recomandeert hij zich aan zijne geëerde Begunsteners aan.

Klarestraat, No. 153, te Arnhem. C. H. P. ELSENBROEK.

Lees hier!

J. M. BERGER, Mr. Behanger, in de Kortestraat, Wijk B, No. 147, te Arnhem, beveelt zich in ieders gunst en recomandatie, en belooft een prompte en civiele bediening.

De Ondergeteekende, door de geëerde gezin zijner huisvrouw en van sommigen van zijn kinderen daartoe genoodzaakt, acht zich tot zijn groot leedwezen, verplicht, zijne vroeger gedaane aankondigingen ten aller overvloede te vernieuwen, en eenen ieder te waarschuwen aan zijne huisvrouw en kinderen, voor zijne rekening, geen mediet te geven, noch eenige goederen te laten volgen, vermits hij niets daarvan zal betalen.

Arnhem, 10 Maart 1842. J. BURGERS, Oud-Paarden-Postmeester.

Op eenen WATER-KORENMOLEN wordt tegen primo Mei gevraagd een KNECHT, die tevens als BOER en OLSLAGERLIJ grondig kent en kan waarnemen. Franco adres, onder letter G., aan het Postkantoor te Apeldoorn.

Bij H. J. SMITS, te Haaksbergen, Overijssel, is nog voorhanden best nieuw § grof DENNENZAAD, a f 1,25 Cents de ons. — Brieven franco.

Le Sieur MARTIN, Jardinier-Maitrise de Paris, a l'honneur de faire savoir à Messieurs les amateurs, qu'il vient d'arriver en cette Ville avec une très-belle collection de PLANTES nouvelles et étrangères, tant pour pot que pour la pleine terre; plus une sur-choix d'ARBRES à FRUITS et VIGNE, etc., etc. — Il offre 300 espèces de ROSES, d'autant de GRAINES, des plus nouvelles. — Ils sont depts chez Mr. J. S. KAMPS, sur la grande place de Arnhem, et ne reste que 4 à 5 jours seulement.

De Tandmeester. LEHMAN JOSEPHSON.

zal tot den 22sten Maart bij den heer L. BECK te Zutphen, logeren.

RIJN- en IJSEL-STOONBOOT-MAATSCHAPPIJ. Van Amsterdam naar Kampen: Maandag, Donderdag en Zaterdag, des morgens 8 uur. Van Kampen naar Amsterdam: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des middags 1 uur. Van Zutphen naar Amsterdam, Zondag 12 Maart. » Amsterdam » Zutphen, Maandag 13 » » Zutphen » Emmerik, Dingsdag 14 » » Emmerik » Keulen, Woensdag 15 » » Keulen » Emmerik, Vrijdag 17 » » Emmerik » Zutphen, Zaterdag 18 » » Zutphen » Amsterdam, Zondag 19 »

Markt prijzen. Arnhem, 30 maart 1843.

Oude Weit van f 00,00 tot f 00,00; Nieuwe Weit van f 7,00 tot f 9,00; Rogge van f 6,60 tot f 7,30; Boekweit van f 5,70 tot f 6,30; Garst van f 5,20 tot f 0,00; Friesche Haver van f 00,00 tot f 00,00; Voerhaver van f 2,60 tot f 3,20; Witte-Boonen van f 00,00 tot f 00,00; Paard-Boonen van f 5,80 tot f 6,10; Grauwe Erwt van f 3,00 tot f 00,00; Groene Erwt van f 9,00 tot f 00,00; Gele Erwt van f 3,50 tot f 6,75; Koolzaad van f 00,00 tot f 00,00; Avelzaad van f 00,00 tot f 00,00; Klaverzaad van f 00,00 tot f 00,00; Aardappelen van f 1,60 tot f 1,80; Baten van f 0,70 tot f 0,80 het pond.

Uitgeverij te Arnhem. Den 11 Maart 2 El O Palm 5 Duim; gew. O Duim; gev. 15. Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.